



עת"א 19380/12-15 - היועץ המשפטי לממשלה נגד עזאמי אלסאנע

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

16 דצמבר 2015

עת"א 19380-12-15 מדינת ישראל נ' אלסאנע(אסיר)

לפני כבוד השופט יורם צלקובניק-אב"ד השופטת יעל רז-לוי השופטת גילת שלו
העותר
נגד
המשיב
נוכחים:
ב"כ העותר עו"ד שולי רוטשילד
המשיב וב"כ עו"ד שמש

<#1#

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

לפנינו עתירה של היועץ המשפטי לממשלה כנגד החלטת ועדת השחרורים מיום 6/12/15 שהורתה על שחרורו המוקדם של המשיב מהמאסר בתנאים אותם קבעה הועדה בהחלטתה.

המשיב מרצה מאסר שני בן 16 חודשים בגין עבירות סמים ובכללם החזקת קוקאין וסחר בקוקאין.

על פי העובדות שנקבעו בפסק דינו, הופלל המשיב ע"י סוכן משטרה.

עניין זה בא לידי ביטוי בולט בהחלטת הועדה שקבעה כי יש להתייחס "בזהירות רבה להכרח שבחשיפת עבירות סמים באמצעות סוכן מדיח" ואף צוין כי ככל שמדובר במלחמה בסוחרי סם, הרי שדרך זו "נגועה מעט ביותר מאבק של חוסר מוסריות" ושימת מכשול בפני עיוור.

עוד עלה בפני הועדה כי המשיב שוחרר בעבר במסגרת שחרור מוקדם מעונש מאסר בן 30 חודשים שהוטל עליו בגין ביצוע מכלול עבירות שבאותם ימים בהם שוחרר שולב בתכנית רש"א והיה אמור לעבוד במוסך בתחומי העיר באר-שבע. הועדה אינה מתעלמת מכך אולם קובעת בהחלטתה כי חרף העובדה "שהאמון הראשון הופר", הרי שניתן ליתן אמון פעם נוספת במשיב משזה הציג תכנית שיקומית פרטית לאחר שבפעם הזו לא ראתה רש"א מקום להמליץ על שילובו של המשיב בתכנית טיפולית בפיקוחה.

כאמור על החלטה זו משיג העותר וצוין כי לבד מכך שהועדה שגתה בהנמקותיה ולא נתנה משקל לעמדת הגופים

עמוד 1



המטפלים בשב"ס הרי שגם התכנית הפרטית שהוצגה ע"י המשיב, אינה שונה מהותית בפרטיה מתכנית רש"א בה שולב המשיב לאחר מאסרו הראשון וכי לא היה בתנאי תכנית זו כדי להניאו מחזרה למעגל הפשיעה וזאת ממש ימים ספורים לאחר תום תקופת הרישיון.

ב"כ המשיב טוען מנגד כי העובדה כי המשיב שוחרר בעבר במסגרת שחרור מוקדם אינה סותמת את הגולל על אפשרות שחרור מוקדם גם הפעם וכי גם אם היה ניתן להגיע להחלטה שונה בועדת השחרורים בעניינו של המשיב, הרי שאין לומר כי ההחלטה נטולת סבירות במידה המצדיקה התערבות הערכאה המנהלית.

חזרנו ושקלנו את הטענות שהועלו והגענו לכלל דעה כי אין מקום להותיר את החלטת הועדה על כנה.

נראה בעליל כי ועדת השחרורים הושפעה השפעה ממשית מנסיבות ביצוע העבירות ע"י המשיב ועולה יותר מחשש כי חרף הקביעות בפסק הדין בעניינו והעובדה כי המשיב חזר לבצע עבירות במהירות יחסית לאחר שחרורו ממאסר, נתנה הועדה, שלא בצדק, נופך מקל למעשיו של המשיב תוך התעלמות בד בבד מעברו הפלילי העשיר קודם לביצוע העבירות הנוכחיות.

הועדה התעלמה גם מחוות דעת רש"א שהוצגה בפניה לפיה קיימת התרשמות כי המשיב הינו אדם "עם דפוסי חשיבה עברייניים ללא תובנה מספקת לחומרת מעשיו ומצבו". קיים קושי אצל המשיב להציב גבולות וחרף כך שהמשיב הביע חרטה על המעשים, הרי שהוא מודה כי מה שהניעו לבצעם, היה עשיית "כסף קל". עוד צוין כי המשיב אינו מגלה כל מוטיבציה לטיפול ולפיכך גם אינו מתאים להיות משולב בתכנית שיקום בקהילה בפיקוח רש"א.

עוד נציין בהקשר זה כי על פי חוות הדעת הפרטית מומלץ לשלב את המשיב במקום עבודה באותו מוסך בו עבד לאחר שחרורו הקודם, ומובן כי לא היה בהעסקתו במקום עבודה זה בעבר כדי להרחיק את המשיב מחזרתו לביצוע עבירות.

הועדה קבעה אמנם כי עיינה בחוות דעת רש"א ובחוות דעת המשקם הפרטי ואולם לא עולה מהחלטתה כל הנמקה או התייחסות לדחייה על הסף של המלצת רש"א ומשכך, גם לא עולה כל הנמקה כיצד עומד המשיב ברף השכנוע הגבוה הנדרש שיהיה בו כדי להבטיח הפחתת מסוכנות, זאת במיוחד נוכח כך שהמשיב כבר הפר את האמון שניתן בו בעבר.

בנסיבות אלה, מתקבלת העתירה. החלטת ועדת השחרורים מיום 6/12/15 בטלה.

**ניתן והודע היום ד' טבת תשע"ו,
16/12/2015 במעמד הנוכחים.**

יורם צלקובניק, שופט

יעל רז-לוי, שופטת

גילת שלו, שופטת